Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wymienia adresatów apostrof w Inwokacji.
- Uczeń wyjaśnia porównanie ojczyzny do zdrowia i łączy je z tęsknotą narratora.
- Uczeń rozpoznaje w opisie pól epitety, porównania i przenośnie oraz określa ich funkcję.
- Uczeń przypisuje „Pana Tadeusza” do epiki i do epopei, odróżniając rodzaj od gatunku.
- Uczeń uzasadnia, co szczegóły opisu dworu mówią o jego mieszkańcach.

Cele w języku ucznia

- Dowiesz się, za czym tęskni narrator „Pana Tadeusza” i jak to wyraża.
- Nazwiesz środki, którymi Mickiewicz maluje krajobraz.
- Odróżnisz rodzaj literacki od gatunku na przykładzie „Pana Tadeusza”.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.4 (VII–VIII)** – rozpoznaje w tekście literackim: neologizm, inwokację, symbol, alegorię i określa ich funkcje
- **I.1.1 (VII–VIII)** – rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów i przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju
- **I.1.2 (VII–VIII)** – rozróżnia gatunki epiki, liryki, dramatu, w tym: komedia, fraszka, pieśń, tren, ballada, epopeja, tragedia – i wymienia ich podstawowe cechy oraz wskazuje cechy gatunkowe czytanych utworów literackich
- **I.1.4 (IV–VI)** – zna i rozpoznaje w tekście literackim: epitet, porównanie, przenośnię, uosobienie, ożywienie, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, zgrubienie, apostrofę, pytanie retoryczne, powtórzenie oraz określa ich funkcje
- **I.1.10 (VII–VIII)** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy, społeczny

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię powiedzieć, do kogo zwraca się narrator w Inwokacji i o co prosi.
- Potrafię wyjaśnić, dlaczego ojczyzna jest porównana do zdrowia.
- Potrafię wskazać w opisie pól epitet, porównanie i przenośnię.
- Potrafię podać rodzaj i gatunek „Pana Tadeusza” i uzasadnić każdy jedną cechą.

35–41 min	Krótka charakterystyka	• Poleca napisać indywidualnie zadanie 4: trzy–cztery zdania o Winicjuszu jako bohaterze, który się zmienia. • Losuje dwie osoby, które czytają swoje teksty. Klasa sprawdza: czy jest cecha, czy jest przykład, czy nie ma błędu rzeczowego?	• Piszą charakterystykę, np.: „Na początku Winicjusz jest porywczy i nie zna litości: w gniewie zabija niewolnika Gula. Pod wpływem Ligii i chrześcijan łagodnieje. W końcu przyjmuje chrzest i nie opuszcza Ligii w więzieniu”. • Słuchają i oceniają według trzech pytań.
41–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji. Rozdaje karteczki: „Winicjusza zmieniła…, bo…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów.	• Piszą, np.: „…miłość do Ligii, bo dzięki niej poznał ludzi, którzy przebaczają”. • Oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie piszą, że Winicjusz uratował Ligię przed bykiem. Reakcja: streszczenie sceny na arenie i zadanie 3 – ratuje ją Ursus, który skręca kark turowi; Winicjusz okrywa ją togą.
- Uczniowie twierdzą, że Winicjusza ochrzcił Paweł. Reakcja: Paweł go nauczał, ale o chrzest prosi Piotra, a Piotr chrzci go w chacie kopacza (rozdz. 48).
- Uczniowie piszą, że Winicjusz poznał Ligię, gdy był ranny na wojnie. Reakcja: rozdz. 1 – wybił rękę pod miastem i Aulus Plaucjusz zabrał go do siebie.

Ewaluacja lekcji

- Zadanie 3: ilu uczniów poprawnie wskazało Ursusa i tura?
- Charakterystyki: czy przy każdej cesze jest przykład bez błędu rzeczowego?
- Karteczki na wyjście pokażą, czy uczniowie łączą przemianę z miłością i z postawą chrześcijan.

Karta pracy do lekcji 2

Mały sabotaż – odwaga, pomysłowość i humor w okupowanej Warszawie

8 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 8 pkt

Pamiętaj: Kotwica to znak Polski Walczącej; tablicę z pomnika Kopernika zdjął Alek

1 **Czym był mały sabotaż?** ___ / 1 pkt

A. działaniem bez broni, które podtrzymywało ducha mieszkańców

B. walką zbrojną z oddziałami niemieckimi

C. przemytem żywności do miasta

D. tajnym nauczaniem w domach uczniów

2 **Wyjaśnij, co oznacza znak kotwicy malowany na murach.** ___ / 2 pkt

3 **Przyporządkuj akcje do właściwych kolumn. Wpisz je do tabeli.** ___ / 3 pkt

zdjęcie niemieckiej tablicy z pomnika Kopernika malowanie kotwic na murach
wywieszanie flag w święta narodowe

akcja jednego bohatera (Alek)	akcje wielu członków „Wawra"

4 **Podaj dwie cechy bohaterów, które widać w akcjach małego sabotażu. Każdą uzasadnij przykładem z książki.** ___ / 2 pkt

LEKCJA 1 Z 6 · „DZIADY" CZĘŚĆ II – CYKL LEKCJI NA ZADUSZKI

„Co to będzie, co to będzie?" – obrzęd dziadów i jego nastrój

Lekcja 1 z 6. **Pytanie lekcji:** Po co żywi wzywają zmarłych? Uczniowie powinni znać cały utwór; w tej lekcji pracujemy głównie z początkiem (do pojawienia się duchów lekkich).

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Dziady" część II – cykl lekcji na Zaduszki – lekcja 1 z 6
Temat lekcji	**„Co to będzie, co to będzie?" – obrzęd dziadów i jego nastrój**
Czas	45 minut
Metody	czytanie z podziałem na role, praca z tekstem źródłowym (przedmowa autora), rozmowa kierowana z czasem do namysłu, tabela porządkująca cechy rodzajów literackich
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	tekst „Dziadów" cz. II (wydanie szkolne albo wydruk z serwisu Wolne Lektury), audiobook z serwisu Wolne Lektury (34 min) – do posłuchania wybranych scen, karta pracy 1, tablica, możliwość zasłonięcia okien i zgaszenia światła, świeca na baterie (opcjonalnie)

Cel ogólny

Poznanie ludowych korzeni obrzędu dziadów oraz sposobów budowania nastroju w dramacie romantycznym.

PIERWSZA ŁAWKA

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mylą czasownik w 1. osobie liczby mnogiej („zapamiętamy”) z zaimkiem („my”, „nasz”). Reakcja: pokaż zdanie bez zaimka – „Zapamiętamy ten dzień” – i zdanie z zaimkiem – „To nasz dzień”.
- Uczniowie traktują każde zdanie z wykrzyknikiem jako tryb rozkazujący. Reakcja: tryb rozkazujący to polecenie lub prośba („Zaśpiewajmy”), a „Jak pięknie!” to wykrzyknienie, nie polecenie.
- Uczniowie sądzą, że wystarczy zwrot „Drodzy Koledzy!” na początku. Reakcja: przypomnij zasadę 2 pkt i pokaż, że w przemówieniu wzorcowym cechy są w każdym akapicie.

Ewaluacja lekcji

- Karteczka na wyjście: ilu uczniów wymienia zwrot i trzy różne cechy?
- Zadanie 3: czy przekształcone zdania mają cechę przemówienia, a nie tylko wykrzyknik?
- Czy uczniowie potrafili wskazać tezę w przemówieniu wzorcowym?

PIERWSZA ŁAWKA

Karta pracy do lekcji 2

„Ktoż zabija za malin dzbanek siostrę?" – próba i pierwsza zbrodnia

15 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 15 pkt

Pamiętaj: Próbę z malinami podsuwa Wdowie Skierka; Balladyna zabija Alinę nożem

1 Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Juliusz Słowacki, „Balladyna" – akt I, scena 3

BALLADYNA
O panie! jeśli w zamku są czeluście,
Z czeluści ogień bucha, a ty każesz
Wskoczyć — to wskoczę. […]
Jeżeli dzida będzie mierzyć w ciebie,
Stanę przed tobą i za ciebie zginę…
Czegóż chcesz więcej?…

[…]

KIRKOR */ do Aliny /*
A ty, młodsza dziewo,
Co mi przyrzekasz?

ALINA
Kochać i być wierną.

[…]

SKIERKA */ śpiewa do ucha Wdowy /*
Matko, w lesie są maliny,
Niechaj idą w las dziewczyny.
Która więcej malin zbierze,
Tę za żonę pan wybierze.

WDOWA
Coś matce staruszce
Przyszło do głowy… […]
Oto niech rankiem idą w las dziewczyny,
A każda weźmie dzbanek z czarnej gliny;
I niechaj malin szukają po lesie:
A która pierwsza dzban pełny przyniesie
Świeżych malinek, tę weźmiesz za żonę.

Juliusz Słowacki, „Balladyna", akt I, scena 3. Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: czeluść – głęboka ciemna przepaść; dzida – włócznia

28–38 min	Pory roku i ład w przyrodzie	• Czyta strofy o porach roku. Pyta: „Jak poeta przedstawia Wiosnę, Lato, Jesień i Zimę? Co robią?”. • Przypomina: pory roku zachowują się jak ludzie – to uosobienie. Pyta: „Co pokazuje ten obraz o świecie?”. Poleca wykonać zadanie 3.	• Odpowiadają: Wiosna rodzi kwiatki, Lato chodzi w wieńcu z kłosów, Jesień daje wino i jabłka, Zima jest „gnuśna” i przychodzi „do gotowego”. • Wnioskują: wszystko w przyrodzie dzieje się w swoim czasie i w porządku – świat jest uporządkowany i piękny.
38–45 min	Podsumowanie: budowa pieśni i karteczka na wyjście	• Pyta: „Ile wersów ma każda strofa? Które wersy się rymują?”. Zapisuje: pieśń – utwór liryczny o wyraźnym rytmie, podzielony na strofy, który można śpiewać. • Wraca do pytania lekcji i rozdaje karteczki: „Człowiek może dać Bogu…, bo…”.	• Odpowiadają: „Każda strofa ma dwa wersy, rymują się parami”. • Kończą zdanie, np.: „…wdzięczne serce, bo wszystko inne już należy do Boga”.

Typowe trudności uczniów

- Dawne formy („wszytko”, „złotemi”, „k woli”, „dawa”) zatrzymują czytanie. Reakcja: przeczytaj strofę jeszcze raz i poproś o jej powtórzenie dzisiejszą polszczyzną.
- Uczniowie wymieniają elementy świata, ale nie widzą w nich porządku. Reakcja: zapytaj, czego morze „się boi” i co „znają” dzień i noc.
- Uczniowie traktują rozmowę o pieśni jako rozmowę o swojej wierze. Reakcja: mów o tym, co mówi podmiot liryczny, i o wartości wdzięczności, nie oceniaj przekonań uczniów.

Ewaluacja lekcji

- Mapa świata: czy w każdym polu jest trafny cytat?
- Zadanie 3: czy uczniowie nazwali uosobienie i jego funkcję?
- Karteczki na wyjście i samoocena.

PIERWSZA ŁAWKA

14–26 min	Życie na wieży – czytanie i środki artystyczne	• Czyta fragment z części II (zadanie 2). Poleca w parach podkreślić porównania na zielono, a uosobienia na niebiesko. • Zbiera przykłady na tablicy: „Dzień do dnia staje się podobny jak dwa paciorki w różańcu” (porównanie – jednostajność), „chodził między ptastwem jak pastuch między owcami” (porównanie – spokój, opieka), mewy, które „odprawiały wiece na dachu latarni” (uosobienie – ptaki jak towarzysze). • Pyta: „Po co pisarz tak opisuje mewy? Kim one są dla samotnego starca?”.	• W parach podkreślają środki i wykonują zadania 2.1–2.2. • Odpowiadają, np.: „Mewy są jak jego jedyni przyjaciele, bo na wysepce nie ma ludzi”.
26–37 min	Szczęście i jego cena	• Rysuje tabelę: „co Skawiński zyskał na wieży” – „co stracił”. Przypomina z części II, że z czasem bohater przestał bywać w mieście, czytać gazety i rozmawiać z Johnsem, a „Cały świat teraz zaczynał się dla starca i kończył się na jego wysepce”. • Pyta: „Czy to dobrze, że Skawiński zapomniał o świecie?”.	• Uzupełniają tabelę: zyskał spokój, poczucie bezpieczeństwa, piękne widoki, przyjaźń mew; stracił kontakt z ludźmi i wiadomości z Europy, zaczął zapominać o świecie. • Wykonują zadanie 3 – zapisują własną ocenę.
37–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji. Rozdaje karteczki: „Szczęście Skawińskiego na wieży jest… , ponieważ…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu. Zapowiada: „Na następnej lekcji coś przerwie ten spokój”.	• Kończą zdanie, np.: „… prawdziwe, ale kruche, ponieważ opiera się na zapomnieniu o świecie”. • Oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mylą porównanie z przenośnią. Reakcja: przypomnij, że w porównaniu są wyrazy „jak”, „jakby”, „podobny do”; pokaż różnicę na przykładzie „jak pastuch między owcami”.
- Uczniowie uważają, że Skawiński na wieży jest nieszczęśliwy, bo jest sam. Reakcja: wróć do zdania „czuł się tak szczęśliwym, jak nigdy w życiu nie był” – w tekście jest szczęśliwy; pytamy, czy to szczęście jest trwałe.
- Długie zdania opisu męczą słuchaczy. Reakcja: czytaj krótszymi odcinkami i po każdym pytaj, co widzi Skawiński.

Ewaluacja lekcji

- Karteczki na wyjście: czy uczniowie widzą i szczęście, i jego cenę?
- Tabela na tablicy: czy każda pozycja ma oparcie w tekście?
- Zadanie 2: ilu uczniów poprawnie rozpoznało porównanie i uosobienie.

40–45 min	Podsumowanie: latarnik i karteczka na wyjście	• Pyta: „Dlaczego tylko z latarnikiem Książę chciałby się zaprzyjaźnić?”. Rozdaje karteczki: „Najbardziej podobny do dzisiejszych ludzi jest…, bo…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu.	• Odpowiadają: „Bo latarnik nie zajmuje się wyłącznie sobą, jego praca ma sens” („Jego praca przynajmniej ma sens.”). • Wykonują zadanie 4 i piszą jedno zdanie na karteczce.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mylą kolejność planet albo nazwy postaci z różnych przekładów (pyszałek – próżny, biznesmen – bankier). Reakcja: zapisz na tablicy obie nazwy i uznawaj każdą z nich.
- Uczniowie oceniają latarnika tylko pozytywnie. Reakcja: zapytaj, czy dobrze jest pracować bez chwili snu według zasady, która przestała mieć sens.

Ewaluacja lekcji

- Tabela planet: czy każda grupa podała cytat zgodny z tekstem?
- Zadanie 2: ilu uczniów poprawnie wyjaśniło alegorię.
- Karteczki na wyjście – uzasadnienia oparte na tekście.

PIERWSZA ŁAWKA

24–37 min	Sąd nad strzelcem	• Dzieli klasę na dwie grupy: OSKARŻENIE i OBRONA. Każda ma 5 minut na trzy argumenty z cytatami (podpowiedzi w dodatku). Potem po 2 minuty na wystąpienie. • Prowadzi krótką rozmowę: „Które argumenty najmocniej opierają się na tekście?”.	• Oskarżenie: przysięgał sam, z własnej woli, został ostrzeżony, złamał słowo przy pierwszej pokusie. Obrona: był samotny i zagubiony, nie wiedział, że to ta sama dziewczyna, wahał się („chciałby skoczyć i nie chce”). • Słuchają i oceniają argumenty.
37–41 min	Zakończenie: cienie nad Świtezią	• Pyta: „Co do dziś widać nad jeziorem? Dlaczego ballada kończy się tak samo jak zaczęła – pytaniem i «ja nie wiem»?”.	• Odpowiadają: dwa cienie – ona pląsa po jeziorze, on jęczy pod modrzewiem; narrator znów nie zna dziewczyny – tajemnica zostaje, a historia brzmi jak podanie krążące wśród ludzi.
41–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji. Uczniowie piszą jedno zdanie: „Kara strzelca jest / nie jest sprawiedliwa, ponieważ…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu.	• Piszą, np.: „…jest sprawiedliwa w świecie ballady, bo strzelec sam przysiągł i został ostrzeżony”. • Oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mówią, że strzelec zamienił się w drzewo. Reakcja: wróć do zwrotki 34 – dusza ma cierpieć „przy tem świadomem drzewie”, a w zwrotce 38 strzelec „pod tym jęczy modrzewiem”.
- Uczniowie twierdzą, że świtezianka zginęła za karę. Reakcja: wyjaśnij, że „Ginie z młodzieńcem dziewica” znaczy tu „znika razem z nim w wodzie”; potem „po srebrnym pląsa jeziorze”.
- Ocena bez tekstu („bo tak”). Reakcja: każda wypowiedź w sądzie musi zawierać cytat albo konkretne zdarzenie.

Ewaluacja lekcji

- Karteczki: czy uczniowie uzasadniają ocenę zdarzeniem z ballady?
- Sąd: czy argumenty obu grup mają oparcie w tekście?
- Zadanie 1.2: czy uczniowie dostrzegają udział przyrody w karze.

Karta pracy do lekcji 2

„Nie tyrański bicz, lecz miłująca ręka ojca” – rusyfikacja w gimnazjum klerykowskim

9 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 9 pkt

Pamiętaj: Inspektor Zabielskij zjednuje Marcina życzliwością, nie karą (rozdz. XI)

1 Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 6 pkt

Stefan Żeromski, „Syzyfowe prace” – nowy zarząd gimnazjum (rozdział XI)

Dyrektor Kriestoobriadnikow wraz z inspektorem Zabielskim była to para polityków nietuzinkowych. Ani pierwszy, ani drugi nie wszczynał grubiańskich awantur z rodzicami i nie prześladował uczniów. Jeżeli tych ostatnich łapano za pomocą groźnego aparatu, to nie w tym jednak celu, ażeby wymierzać tyrańskie kary. Winę zawsze darowywano, a gdy trzeba było ukarać — czyniono to w sposób tak wyrozumiały, taką okazywano pobłażliwość, ażeby młodzian nie czuł na sobie tyrańskiego bicza, lecz miłującą rękę ojca.

Tego rodzaju taktyka wywarła na młodzież wpływ niejaki.

[…] W myśl zasady odpolszczania dyrektor i gospodarze klas nie udzielali prawie nigdy pozwolenia na bytność ucznia w teatrze, gdy dawano sztukę polską. Natomiast w jesieni, głównie z inicjatywy działaczów gimnazjalnych, poczęto forsownie urządzać teatry amatorskie rosyjskie.

[…] Dobroć zwierzchnika roznieciła w nim rzewną wdzięczność. Postanowił dołożyć wszelkich starań, ażeby klasa piąta przejęła się jego uczuciami.

[…] Odtąd Marcinek Borowicz był częstym i prawie stałym gościem inspektora Zabielskiego.

Stefan Żeromski, „Syzyfowe prace”, rozdział XI. Tekst: wolnelektury.pl (domena publiczna). Objaśnienia: nietuzinkowy – niezwykły; odpolszczanie – pozbawianie polskości; zwierzchnik – tu: inspektor Zabielskij

1.1 Jak według fragmentu dyrektor i inspektor karali uczniów?

___ / 1 pkt

A. wcale ich nie pilnowali
B. łagodnie i pobłażliwie
C. surowo i publicznie
D. wyłącznie rózgą

1.2 Na podstawie przytoczonego fragmentu oceń prawdziwość stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

___ / 3 pkt

1. Uczniowie łatwo dostawali pozwolenie na polskie przedstawienia.	P	F
2. Gimnazjum urządzało rosyjskie teatry amatorskie.	P	F
3. Marcin często odwiedzał inspektora Zabielskiego.	P	F

17–27 min	Rejent i syn (akt III, sc. 2)	• Czyta rozmowę Rejenta z Wacławem. Pyta: „Co Rejent mówi o Cześniku »z flegmą, jak zawsze«? Czy pasuje to do słów o woli nieba?”. • Objaśnia: obłuda to udawanie dobroci i pobożności, żeby ukryć złe zamiary.	• Wskazują: „Ha! — to Cześnik wisieć będzie” zaraz przed „Niech się dzieje wola nieba”. • Wykonują zadanie 2: podają przykład obłudy Rejenta.
27–38 min	Tabela porównawcza	• Rysuje tabelę: Cześnik / Rejent – sposób mówienia, zachowanie, jak walczy z wrogiem, cytat. • Zbiera odpowiedzi i dopisuje cytaty z lekcji 1 i 2.	• Uzupełniają tabelę w zeszytach, np.: Cześnik – krzyczy, grozi, „bij, co siły!”, walczy otwarcie; Rejent – mówi słodko, „serdeńko”, działa podstępem, pisze skargę. • Wykonują zadanie 3 na karcie.
38–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji: „Który z sąsiadów jest groźniejszy? Uzasadnij jednym zdaniem”. • Prosi o samoocenę według kryteriów.	• Piszą, np.: „Groźniejszy jest Rejent, bo nie widać, co planuje, a Cześnik od razu mówi, co myśli”. • Oddają karteczki.

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie biorą łagodny ton Rejenta za dobroć. Reakcja: zestaw jego słowa („Mój majstruniu”) z tym, co robi (pisze nieprawdę, wypycha mularzy bez zapłaty).
- Uczniowie oceniają Cześnika tylko jako złego. Reakcja: przypomnij, że Cześnik nie kłamie i walczy otwarcie; to wróci na lekcji 5.
- Uczniowie mylą Rejenta z Papkinem jako autorem skargi. Reakcja: wskaż didaskalium „/ pisze /” przy kwestii Rejenta.

Ewaluacja lekcji

- Tabela porównawcza: czy przy każdej cesze jest cytat.
- Karteczki na wyjście: czy uzasadnienie odwołuje się do zachowania bohatera.
- Zadanie 1.3: ilu uczniów nazwało manipulację.

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

Cykle lekcji z polskiego, klasa 8 – pakiet 12 cykli: „Pan Tadeusz”, „Quo vadis”, „Kamienie na szaniec” i inne

Podgląd pokazał 12 z 667 stron. Pełna wersja: 667 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- Jan Kochanowski – fraszki, pieśń, treny – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- Przemówienie na 11 listopada – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasa 8
- „Quo vadis” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasa 8
- „Kamienie na szaniec” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasa 8
- „Zemsta” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Pan Tadeusz” – cykl 6 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasa 8
- „Dziady” część II – cykl 6 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Syzyfowe prace” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Świtezianka” i ballada romantyczna – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Latarnik” – cykl 4 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Mały Książę” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8
- „Balladyna” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/cykle-lekcji-jezyk-polski-klasa-8-pakiet